

ר"ת	מוצאי שבת	כניסת שבת	ירושלים
21:01	20:24	19:07	תל אביב
20:58	20:27	19:24	נתיבות
20:57	20:26	19:24	סכריה
20:58	20:20	19:22	

הזמנים לפי לוח שנה של ישיבת ברכת ה' חרץ מטבריה

יצור: א.א.א. 0583229745@gmail.com

הר הבית והמקדש

בעידוד ת"ח וגדולי הדור

הר הבית והמקדש בפרשה הר' אליהו הי"ו

ארץ אוכלת יושביה (שלח יג, לב)

לשוב אל ה' לביתו להשתחוות ולהכנע לפניו, ובמעשה זה בעצם אנו מראים את החיבור הכי גדול בעולם לאבינו שבשמים ואז הוא שוב יקרבנו אליו רק שעכשיו הוא יותר לאט, כי זה ייקנה רק במסירות נפש, כי לא ניצלנו את ההזדמנות שהייתה מרצון עליון, ועכשיו עלינו להוכיח שאנחנו רוצים באמת לשוב אליו להיות סמוכים על שולחנו.

ובוזהר (שמות יז) כותב על הגלות שכבר היינו צריכים להגאל אלא שתלוי בנו שאנו נשוב אליו, וז"ל: א"ר יוסי, עתיד הקב"ה להתגלות בירושלים של מטה ולטהר אותה מטנופת העמים, עד שלא נשלם יום ההוא של האומות. דא"ר חייא, אין ממשלת האומות על ישראל אלא יום אחד בלבד, והוא יומו של הקב"ה, שהוא אלף שנים. ז"ש נתנני שוממה כל היום דוה. יום אחד לבד, ולא יותר. א"ר יוסי אם ישתעבדו יותר מאלף שנים, הוא אינו על פי גזרת המלך, אלא על שאינם רוצים לשוב אליו. וכתוב, והיה כי יבואו עליך גוג' ושבת עד ה' אלקיך וגו'. וכתוב אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך וגו'. עכ"ל.

ואם אנו רוצים את הגאולה השלימה אזי צריך שנדע שרק על ידי שנושב לבית המקדש למקום השכינה ונכנע לפני ה' ונשתחוה ונקבש שם על פדות השכינה, אז נוכל לפעול בשמים שירד השפע מבית המקדש העליון לתחתון ותתעורר הגאולה, וככל שיותר מעם ישראל יבואו למקום השכינה אז תהיה השראת שכינה השלימה, כי זה תלוי בנשמת ישראל החוזרות למקום מחצבתן, שעל ידי שבאים מעוררים את השפע לרדת (כפי שכבר הבאנו פעמים רבות מהזהר הקדוש), היא הדבר שהכי מראה הכנעה והתבטלות לה', כמו שרואים בתהלים "בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני ה' עושנו" (צה, ז), "הבו לה' כבוד שמו שאו מנחה ובאו לחצרותי השתחוה לה' בהדרת קורש" (צז, ט), "בבואה למשכנותי נשתחוה להדום רגליו" (קלב, ז), "רוממו ה' אלהינו והשתחוה להר קרשו" (ט, ק), וזה הדבר שהכי מושך את השפע שיש, כמובא במדרש רבה (בראשית פרשה נו): אמר ר' יצחק הכל בזכות השתחויה, וכי, ישראל לא נגאלו אלא בזכות השתחויה, וכי, הגלויות אינן מתכנסות אלא בזכות השתחויה, שנאמר: "והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול וגו' והשתחוה לה' בהר הקודש בירושלים". בית המקדש של נבנה אלא בזכות השתחויה, שנאמר: "רוממו ה' אלהינו והשתחוה להר קרשו". המתים אינן חיים אלא בזכות השתחויה, שנאמר: "בואו נשתחוה ונכרעה לפני ה' עשנו".

פרש"י: בכל מקום שעברנו מצאנום קוברי מתים, והקב"ה עשה לטובה כדי לטורדם באבלם ולא יתנו לב לאלו, עכ"ל. הפרשנות של המרגלים מזכירה מאד את דורנו שלנו, יש כאלו שרוצים להפטר מהחיוב לבוא לרשת את מקום השכינה בטענה הנה אמר ה' היה רוצה שעם ישראל יהיו שם בהר הבית למה נתן את זה לישמעאלים? אבל אוי לאלו שחושבים בדיוק כמו המרגלים, שהרי מתחילה ה' עשה זאת לטובה שלא השאירה לשממה, כיוון שנגזר שעם ישראל גלו בחורבן הבית אם היו באים לשם הנוצרים יש"ו (כפי שהיה תקופה קצרה שכן שלטו שם ואחר כך ברוך ה' הסתלק) וכי היה יותר טוב? והרי אז היה לבית הבנוי שם דין של בית עבודה זרה ולא היה ניתן להשתמש בו כלל גם לא זמנית עד שנוכה לבנות בית שלם לכבוד ה', וספק גדול גם אם היה מותר בכלל להתפלל כנגדו כפי שצריך לכוון, ועוד שהיה גורם קטרוג יותר גדול אם היה צלם בהיכל (ואנחנו לא מתאמצים להוציאו) רח"ל, וה' עשאה לטובה שיהיה כך עד שנוכה ליורשו, ויותר קשה מכך הוא, שאחר שסילק ה' את אותם שונאי ישראל משם במלחמת ששת הימים (שנת תשנ"ב) ונתן לנו הקב"ה את הר הבית הקדוש במתנה גמורה (עם דגש גדול!) שהרי באותה המלחמה היו פצועים רבים ומלחמות וקרבות קשים, אבל הר הבית עצמו נכבש ללא יריית כדור אחד!!! ובשתי דקות בלבד עבר לידי עם ישראל! האם זה לא מתנה גמורה? ואין אפשר להגיד שה' לא רוצה שנהיה שם? וזה המוכיח שה' עשה נס שביתו ישוב לידי עמו שצריכים לבוא אליו, ואילו אנחנו מאסנו במתנה ומסרנו אותה בחזרה לידי שונאי ישראל הטמאות, ואחר כך עוד אומרים שה' היה צריך לתת לנו להיות שם, ומזה שלא נתן סימן שלא רוצה שנהיה שם, שה' ישמור שזה ממש לכפור בטובתו של מקום.

ואף על פי שמסרנו ולא ניצלנו את ההזדמנות לבנות לה' את בית המקדש ולהשיב את העבודה, בכל זאת ה' ריחם עלינו ונתן לנו הזדמנות נוספת, ואם לא ננצל אותה ח"ו נחשב שגם אנחנו מואסים בארץ חמדה, בבית שאובה ה' יותר מכל, שעל מקום המקדש אמר ה': "כי בחר ה' בציון איוה למושב לו, זאת מנחתי עדי עד פה אשב כי אויתיה" (תהלים קלב, יג) שהוא הנה התכלית של ביאתנו לארץ, כמו שנאמר "תביאמו ותיטעמו בהר נחלתך פועלת ה' מקדש ה' כוננו ידוך" (פ' בשלח), ו"אוי לבנים שגלו מעל שולחן אביהם" (ברכות ג), ולכן עלינו

מצוות הנפת שתי הלהם-דחמנא ליצן

לביהמ"ק בחג השבועות, ולקיים מצות שתי הלהם וישאר בידנו מצות אחת לפחות ממצות הקרבנות... וע"ש שהארץ וכתב שלא קשה עלינו למה אנחנו לא עושים זאת, כיון שצריך מזבח כדי להניף לפני המזבח... וכן צריך ציץ וכי עכ"ל.

וא"כ הרב בעצמו דחה כמה ספיקות והוכיח שאין בהם עיכוב, ורק משום שהוא סובר שצריך דווקא לפני המזבח או שצריך ציץ, לכן לא עושים זאת. (ועיין במה שכתבנו באגרות עובדיה - המקדש בהר ציון בפרק ט' אות כג שאין ציץ מעכב). וא"כ אתר המחילה איך אפשר למחוק מי שלא מבין כך, והרי יש שהבינו שציץ לא מעכב ומזבח אינו חובה, ושאר הדברים לא מעכבים וכמו שכתב הרב עצמו, ולמה אנחנו מוחקים כל מי שעושה מצוה לא כמו שאנחנו הבנו, וכי רק אנחנו יכולים לפסוק? לענ"ד מותר לעוד חכמים שיושבים ודנים בסוגיות אלו שנים רבות, מותר להם לעשות ולקיים את המצוות הללו, וה' יעזור שכולנו נדרוש את חזרת עבודת ביהמ"ק לא רק בתפילה ולא רק בספרים אלא במעשים.

ראיתי השבוע (בעלך) שאמרו לה' משה שטרנבוך שליט"א שעשו בהר הבית מצוות הנפת שתי הלהם... והרב השיב על זה: דחמנא ליצן וכי... ע"כ. אמנם אחר המחילה איני ראוי להעיר כדברים הללו, אבל כדרכה של תורה רק רציני להבין, הרי את מצוות הנפת שתי הלהם הם עשו ע"פ התייעצות עם כמה חכמים, וא"כ למה אסור לחכמים לקיים מצוות כפי שלמדו? למה לחכמים אחרים אסור להביע דעה הלכתית? למה אם יש חכמים שלא חושבים כמונו אנחנו צריכים לזרוק אותם ואת מעשיהם? מאז ומעולם היו מחלוקות בהבנת התורה, וא"כ למה אנחנו תוקפים כל מי שלא חשב כמונו?

וביותר מכל זה הרב עצמו כתב בספרו (תשובות והנהגות מועדים שבועות עמ' תקנ) **בוה"ל:** "אמאי אין מקריבין בוה"ז שתי הלהם, והלא קיי"ל דכבשים לא מעכבים הלהם, וכשאי אפשר בכבשים מביאים הלהם לבד ותיטעמו בהר נחלתך פועלת ה' מקדש ה' כוננו ידוך" (פ' בשלח), ו"אוי לבנים שגלו מעל שולחן אביהם" (ברכות ג), ולכן עלינו

הרה"ג משה שטרנבוך שליט"א

השבוע בעה"י יתקיים שיעור וסיפור התהליך של קיום מצוות הנפת שתי הלחם. השיעור יתקיים ביום חמישי כ"ו סיון תשפ"ו 11/06/26 למניינם. בביהכ"נ 'אור החיים' בנתיבות. רח' הרמב"ם בשעה 20:00 (מאחורי כלליה). השיעור מאת: הכהן שזכה להכנס לעזרה וראה ניסים גלויים במרוצתו לקיום המצוה....

סיפורים ומאמרים

הר"ר עובדיה י. . מוזנך הספר אגרות עובדיה - המקדש בהר ציון

בהג שבועות האחרון לא רק אמרו "זה שב העבודה לדביר ביתך" אלא גם התאמצו להשיב אותה במעשים! מה היה שם?

ראו בן עמרם זה שהוא אוכל הרבה ושותה הרבה, ומתוך ששבע הוא מדי, הוא מרבה בשינה, היה משה הולך בדרך שיושבים שם העם, הם אומרים – ראו בן עמרם מחלך בנינו כדי שנטצרך לראו בפניו, ואם הוא הולך דרך עקיפין הם אומרים – קום בן עמרם מונע אותנו מלקיים 'מפני שיבה תקום והדרת פני אקן' וכן מונע את הרבים מחלוק כבוד ל"ח... עכ"ל. נמצאו למדים מי שבאמת כואב לו שיוצק כל יום ובכל מקום למה בממשלה לא נותנים לנו לקיים את המצוה כתיקונה, ואם חסר משהו במצוה שיתנו לנו הכל בשבילה, ולזעוק בכל מקום את חזרת העבודה עם כל ההידורים והחומרות, במקום להקשות קושיות.

להבין שזה לא בא בחלל ריק, כל האפשרות להגיע ולהקריב קורבנות דורשת הכנה גדולה, זה לא משהו שכל אחד יכול לעשות בבית". "יש רבנים שתומכים במה שעשינו, רבים אף תומכים לאחר מעשה, כולל רבנים חרדים מבני ברק, יש גם רבנים שמתנגדים בשל סוגיות הלכתיות רבות". השנה, בתוך המהירות והמהומה, לא הצליח לברך על קידוש הידיים והרגליים וגם לא לברך "שהחיינו" על ההנפה - בניגוד לשנה שעברה, אז הצליח לברך על קידוש ידיים ורגליים. בשנה שעברה הרב ישראל אריאל בירך "שהחיינו" מיד לאחר ההנפה, ככל הנראה גם כדי להוציא גם את הכהן ידי חובה בברכתו. בסיום השיחה הזכיר גם את פעילות עמותת "ממלכת כהנים", הפועלת להכשרת כהנים ולחידוש עבודת המקדש, לדבריו, אף שהעמותה אינה קשורה ישירות לאירוע ההנפה עצמו, היא מסייעת במשך השנים בהכשרה ובהיערכות לקראת חידוש העבודה בהר הבית, עכ"ד.

"הכל היה עניין של שניות": הכהן שהניף את שתי הלחם בהר הבית משחזר. אריאל כהן, שזכה לקיים את מצוות הנפת שתי הלחם בהר הבית בחג השבועות – גם בשנה שעברה וגם השנה, משחזר את הרגעים הדרמטיים והמרגשים של האירוע. היזומה למעשה, הוא מסביר, נולדה מתוך רצון להבהיר כי גם חסימות והגבלות משטרתיות לא ימנעו את המשך הניסיונות לחידוש עבודת הקרבנות בהר הבית.

"אם המשטרה חושבת שהיא תסגור שערים מסוימים כדי שלא יביאו קורבנות - היא טועה. אנחנו מבקשים לאפשר הקרבת קורבנות בצורה מסודרת, בלי הפרעות ובלי פגיעה בחופש הפולחן היהודי במקום הכי קדוש לנו, חופש הפולחן היהודי צריך להיות חופש הפולחן הבלעדי והיחיד בהר הבית". הכהן, שלמד בעבר בישיבת המקדש והשתתף בתרגולים לעבודת המקדש, עלה להר כשהוא לבוש בגדי כהונה כשרים. האבנט הוכן "בשיטת הרמב"ם", ובשנה זו נוספו בו הידורים מיוחדים, ובהם תכלת שנצבעה לשמה.

זהו שתי הלחם שהוכן ע"י מכוון ממלכת כהנים. אבל כפי שצפוי מראש מה שלא יעשו תמיד יהיו תלונות, ואפ"י היה חכם גדול בישראל מקיים את המצווה הזאת היו מוצאים את השחור, כמובן רק בדרשות אחנו מדברים שהקב"ה רוצה את הלב שלנו והעיקר זה הכוונה לשם שמים, רק כשמגיעים לדברים כ"כ גדולים באמת יש להם המון מתנגדים. מעולם לא שמענו את כל ה'בתי מדרשות' גועשים ורועשים על חילול הקודש שבהר הבית בגלל שהעריבים מבזים מידי יום את בית מקדשנו, אבל יהודי שמניף את שתי הלחם בעזרה זה רחמנא ליצלן! הלאו שלפחות נראה את כולם דורשים את חזרת העבודה עם כל ההידורים והחומרות, במקום רק להתלונן.

אבל כפי שצפוי מראש מה שלא יעשו תמיד יהיו תלונות, ואפ"י היה חכם גדול בישראל מקיים את המצווה הזאת היו מוצאים את השחור, צא נא וראה מה שכתב ב'אוצר המדרשים' (יתרו פ"ח פס' כב. ע"פ הספרי ומדרש הגדול) וז"ל: כי יודע ידע משה טרחם ומשאם של בני ישראל שרבים מהם היו רוגנים ורוגנים גדולים, נכונים להוציא מאה סלעים להוצאות משפט בשביל לזכות ליטול סלע אחד... והיו מלגלגים ומלעיגים במשה, אם השכים לצאת אמרו – מה ראה בן עמרם שלא לצאת עד עכשיו? מה אתם סבורים שאכל ושתה וישן לו? אלא יושב ויועץ לביכם עצות ומחשב עליכם מחשבות. היה מקדים לצאת בשחרית היו אומרים – ראו בן עמרם זה שהוא ממהר ללקוט מן כדי ללקוט מהמשובח, ואם מאחר לצאת אומרים –

למה אתה מגלה את האמת???

הר"ר עובדיה י. . מוזנך הספר אגרות עובדיה - המקדש בהר ציון

שוב התפרסם לאחרונה על עוד חכם מציבור בני התורה שאמר את האמת שבלבו, ודבריו התפרסמו בגיליון של החסידות. כ"ק האדמו"ר מאמשינוב שליט"א אמר לבנו כי ניתן לעלות להר הבית למקומות מסוימים, וכי הדבר צריך לעשות לאחר טבילה במקווה. הדברים פורסמו בעלון הרשמי של החסידות. בעלון מצוטטות השאלות והתשובות וחילופי הדברים בין כ"ק האדמו"ר שליט"א לבנו, כאשר הסוגיה הייתה בנושא הנפת שתי הלחם כיום בהר הבית במהלך חג שבועות וז"ל: בן האדמו"ר: היום אסור לעלות להר הבית? האדמו"ר שליט"א: להר הבית עצמו מותר לטמא-מת להיכנס, רק ל'חיל' שהוא אחרי הר הבית, אסור. בן האדמו"ר: מי שטובל במקווה רגיל יכול להיכנס להר הבית? האדמו"ר שליט"א: כן, אבל שוב, רק להתחלה של הר הבית. בן האדמו"ר: איפה זה ההתחלה, איפה שהיום זה הר הבית? האדמו"ר שליט"א: לא עמוק. עמוק יותר, זה כבר ה'חיל'. לשאלת בנו האם הכותל קשור לבית המקדש? השיב האדמו"ר כי "הכותל קשור לחומת הר הבית", כמובא בספר כתפור ופרח. לשאלה האם "מאחורי הקיר של הכותל זה כבר הר הבית?" אמר האדמו"ר ש"כנראה, כן. אבל הר הבית זה לא העזרה. הר הבית זה מחנה לוויה", הסביר האדמו"ר ולכן מותר להיכנס לשטח שבתחילת הר הבית, לאחר טבילה לטהרה כהלכה.

ראש מינהלת הר הבית הרב שמשון אלבוים, שהינו חסיד בעלזא, בירך על פרסום הדברים בבטאון החסידות. "זאת עליית מדרגה גדולה בהתקדמות היהודית של שיבת ישראל להר הבית, שתקדם משמעותית את חידוש עבודת המקדש במקום, ואף את בנין המקדש". במינהלת הר הבית אמרו כי בעקבות הפרסום הדרמטי, המשטרה כבר מאפשרת מסלול מיוחד למבקשים לעלות רק לתחילת הר הבית. מסלול קצר בן דקות בודדות של עלייה וכניסה מהשער בגשר העץ שבכותל, הליכה צמודה לכותל המערבי מבפנים ויציאה מיידית משער היציאה של כל היוצאים מהר הבית, ללא הסיבוב המלא בכל ההר. כמובן שאח"כ הפעילו לחצים עליו: איך אתה מגלה את האמת... אסור לגלות... אוי ואבוי... בקיצור תן לנו להישאר ולחיות בטעות! ומי שאסר בעבר כמובן אין מה להביא ממנו ראייה להיום כי המציאות שונה לחלוטין, היום כולם מקומות המותרים ואחרי טבילה... ולמרות שעכשיו יצאנו מחג השבועות שאמרנו 'נעשה ונשמע' אבל אנשים עדיין מעדיפים לעשות הפוך: נשמע את כל השאלות למה לעלות להר הבית ולא נעשה עם זה כלום!!! כפי שכבר כתבנו כמה פעמים שום דבר לא קורה לבד אלא אנחנו חייבים לעשות השתדלות מעשית מצידנו, אבל אסור לנו להתייאש, כי לפעמים רואים עוד רבנים שגם הם רק בגיל מאוחר למדו את הסוגיה של עליה להר הבית והחליטו שזאת האמת שחייבת עכשיו להיעשות. אמת מארץ תצמח.

כ"ק האדמו"ר מאמשינוב שליט"א

העלון של החסידות שם נכתבו ונתפרסמו הדברים.

למען תספר

הר' דניאל הי"ד

סיפור בענייני המקדש

גם אנחנו יכולים להסיר את האשפה!

משה פתח את הקופסה, ודפיקות ליבו גברו, בתוך הקופסה המתין מפתח מהודר, ועליו סמל המרצדס המוכר, הוא הרים את המפתח בתדהמה, מתקשה להאמין, "מה זה?" שאל בקול נרגש, זה הרכב שתמיד חלמת עליו, השיבו כולם בחיך, כולנו התארגנו יחד כדי להגשים לך את המשאלה, "אני לא מאמין... תודה לכם מקרב לב! קרא משה בעיניים דומעות, איפה הרכב? אני חייב לראות אותו! כל הנוכחים פרצו בצחוק מתגלגל, בטוח נתקלת בו, אמרו בקול אחד, הוא חונה לך בדיוק בחנייה...

ומה איתנו...

לכל אחד יש הזדמנויות בחיים, לפעמים הקדוש ברוך הוא פותח פתח לקפיצה בחיים, זה יכול להיות בפרנסה במקום לימודים או עבודה, ולחילופין ברוחניות. מצדנו אנחנו צריכים לנצל את ההזדמנות שהקדוש ברוך הוא נותן לנו, לחבק את המתנה שה' נותן לנו, ולא חלילה לכסות אותה בבטון כמו משה הרגזן בסיפור שלנו, כל יהודי שהקב"ה זימן לו לראות את העלון הזה, זכה לפתח לדבר הקדוש ביותר לעם ישראל 'בית-המקדש', אני אישית זוכר את הפעם הראשונה שלי שנחשפתי באמת לטוגיית הר-הבית, את ההתלבטות האם לתת לזה מקום בחיי או להמשיך הלאה, וכמובן אני מודה אין סוף פעמים להקב"ה שזיכני בסופו של דבר לבחור בדבר הנכון.

ועוד משהו.

האם ביכולתו של משה להוריד את שכבות הטון ממכונת החרשה? אולי בעבודה קשה כן, איני יודע, מה שבטוח, בנוגע למקדש יש שכבות שכבר הורדנו ויש שכבות שביכולתנו להוריד, ישנה מסורת המוכרת כי כשהיה הכותל בשלטון נוצרי, הנוצרים היו מביאים את אשפתם דרך שער האשפות ושופכים אותה על הכותל ועל הר הבית, ומה עם אותה אשפה? מהכותל, ב"ה היא כבר מזמן הוסרה, זה מאות בשנים שהכותל משמש כמקום תפילה להמוני בית ישראל, אך מה לגבי הר הבית והמקדש? הוא עדיין מכוסה בהמון אשפה שלא הסרנו, ואולי גם אנחנו שפכנו אשפה על המקום בטענה שהוא קדוש ואסור ליהודים להיכנס אליו וכו', אך שלא יהיה לבסוף הוא עוד עדנו מלוכלך.

בואו נסיר את האשפה ממקום המקדש ונזכה למאמר המשורר "תסיר חרפה מעיר, תנער זדים מזבולך"

משה היה קבלן בנייה מוצלח, אך שמו יצא לפניו לא רק בזכות עבודתו המדויקת, אלא בעיקר בשל מזגו הסוער, הוא היה איש של עשייה, אך גם איש של כעס, עובדיו היו רועדים בכל פעם ששמעו את קולו קורא להם, וידידיו הקרובים ידעו היטב: למשה יש לב זהב, אך הוא קבור עמוק תחת הררי זעם מתפרץ.

יום אחד חל יום הולדתו החמישים, עבור משה, זה היה עוד יום של עבודה מאומצת, והוא כלל לא ייחס חשיבות למספר העגול, בסיומו של יום מתיש ומתוח, כשהוא עיף ומתוסכל, פנה משה לכיוון ביתו, אך כשקרב לחנייה הפרטית שלו, עיניו חשכו: רכב מרצדס שחור ויוקרתי – הרכב שתמיד חלם עליו אך מעולם לא העז לרכוש לעצמו – חסם לו את הגישה, הזעם, שתמיד היה אורב לו בפניה, התפרץ במלוא עוצמתו, משה החל לצפור ללא הפסקה, בתקווה שבעל הרכב יופיע, אך איש לא הגיע, המחשבה על כך שמישהו מתנכל לו דווקא ביום כזה הרתיחה את דמו, בצער פזיז של כעס, שלף משה את הטלפון והתקשר לאחד מעובדיו, מפעיל משאית בטון.

"תגיע לכאן מיד!" פקד, וקולו רעד מזעם, כשהעובד הגיע, משה לא היסס: "שפוך את כל הבטון על המכונת הזו. אנשים כאלה צריכים ללמוד לקח אחת ולתמיד!" העובד הסס, מנסה להבין אם מדובר בשיגעון רגעי, אך משה הטיח בו: שפוך, או שאני מפטר אותך עכשיו! בלית ברירה, נשפכה תערובת הבטון האפור והכבדה, מכסה לחלוטין את רכב היוקרה ומעלימה את הברק שלו תחת שכבה קשיחה ואטומה. משה נאנח בסיפוק נקמני, עכשיו אני יכול להיכנס הביתה ולחגוג את יום הולדתי בראש שקט.

הוא פתח את דלת ביתו, מוכן למצוא שקט ופינה להירגע בה. הבית היה חשוך ודומם, לפתע כהרף עין, נדלקו האורות, וקולות צהלה מילאו את החלל: "מזל טוב! משפחתו, חבריו וידידיו הרבים עמדו שם, מוקפים בקישוטים, במאכלים משובחים ובאווירה חגיגית ומרגשת.

הערב עבר באווירה מרוממת, ומשה חש כיצד זעמו מתפוגג אל מול האהבה והחום של יקיריו, לקראת סיום המסיבה, הוציאו החברים קופסה עטופה ומפוארת, משה זו מתנה מכולנו לכבוד יום הולדתך החמישים, אמרו בהתרגשות.

עלייתי וזשעתי

מאת הר' אליהו הי"ד

סיפר לי אברך יקר שלפני כמה שבועות התפלל בהר הבית על אחת ממשפחתו שתזכה לזיווג הגון ותבנה בית נאמן בישראל, וישועת ה' השפע שנותן מביתו לא נתפס, בשבוע האחרון ברוך ה' סגרה וורט!!! נברך אותם שיזכו לבנות בית נאמן בישראל ולבוא להודות לה' בביתו על הבית שלהם שנבנה מכח בית ה'.

הלכות קודם עליה להר הבית

בעל קרי אסור מן התורה להכנס בהר הבית עד שיטבול, ולכן חייב כל אדם טרם כניסתו להר הבית לרחוץ כל גופו במים חמים, ולחפוף שערו קודם שטובל, ולבדוק ולעייין בכל גופו שאין לו זיעה ושאר חציצה, וכן לבדוק שאין לו קשרים בשערות או בזקנו קודם שטובל. ורק דברים שדרך להקפיד עליהם יש להסירם לגמרי שלא יהיו לו חציצה, אבל אם לא רגיל להסיר את אותם כתמים שיש עליו כשיש לו אירוע חשוב אינם חוצצים. והטבילה במקוה היא רק במקוה שכשר לטבילה דאו' – שמועיל הלכתית גם לנשים.

העלון מוקדש

להצלחת וישועה: חיים ורמי בני יפה בכל העניינים. יעקב ומשה חיים בן אסתר. להצלחה בכל העניינים: הרב דוד שרז וב"ב מטבריה שמדפיס את העלון מידי שבוע במאות עותקים לזיכוי הרבים! וקנאת סופרים תרבה חכמה... כל אחד מוזמן לזכות לשלוח בקשה במייל ולקבל את העלון ולהדפיס בעירו, וזוכה במאות שעות של תורה.

דרושים מהזיקים להצטרף בשותפות הפצת העלונים שמודפסים במאות עותקים

בכמה מקומות בארץ ב"ה לזיכוי הרבים ניתן להתקשר לפ"ל: 054-8406387

ניתן להקדיש הצלחה לרפואה לזרע"ש"ק ולהבדיל לע"נ... ורבים ראו ישועות...

לקבלת העלונים, להפצה, הערות והארות ותרומות ניתן לפנות במייל: a0583229745@gmail.com

תמונות השבוע

השלט הזה נראה מבהיל, אבל אחרי שנקרא את פרשת השבוע נראה שהוא לא מבהיל אלא זה פשוט רק אנשים אחרים, נכנסו לארץ 12 מרגלים או 24 מרגלים (ראה במה שכתבנו בספר 'אמרתנו אעלה בתמר' חידושי מס' ברכות דף כ"א ע"ב), שהוציאו דיבה על הארץ שהיא מקום מסוכן... הם גיבורים... הארץ טובה אבל מסוכנת... והיו רק מעט שהתנגדו לדבריהם – יהושע וכלב, למרות שיהושע לפני שעלה לגדולה היו עם ישראל קוראים לו כסיל (ילקוט שמעוני) לא צריך לפרט יותר מדאי כמה נזק הם גרמו לעם ישראל, "בכיה לדורות". והיום זה אותו דבר רק אנשים אחרים, יש אנשים רשעים בתקשורת שאומרים לרבנים הר הבית זה מקום מסוכן, נכון שהוא קדוש לנו אבל אסור לבוא לשם... הערבים מסוכנים... והבג"ץ עוד יותר, הכל כדי ששם ישראל יפחדו מהמקום, כל מי שאהבת ה' בליבו, ומעט תבונה בראשו מבין כמה שקר יש בדבריהם הכל כדי ששם ישראל לא יוכל להתקרב לאבינו מלכינו.

בתמונה: כהנים עושים תרגולים של הנפת שתי הלחם עם הכבשים ועוד. בתפילה מתפללים לשמוע ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה... רק לפעמים יש חושבים או בטעות או בכוונה לעשות את כל המצוות חוץ ממצוות שקשורות לבית המקדש, שם זה מחוץ לתחום, עדיין אין אישור לקיים מצוות אלו, אפי' שהקב"ה ציוה אותנו אבל כנראה הם ממתנינים שיהיה אישור לעשות מה שה' ציוה... מי שעולה להר הבית יש שחושבים שהוא קיצוני, אבל גם את יהושע וכלב רצו לרגום באבנים, באיזה צד אנחנו מעדיפים להיות? אם המרגלים אמרו "ונהי בעינינו כתובים" אנחנו מעתיקים דבריהם ואומרים מי אנחנו שנבנה ביהמ"ק? בכל תחום בחיים אנחנו מאמינים ש"שלוחי מצוה אינם ניזוקים" רק כשזה מגיע להר הבית פתאום אנחנו מחשבים דבריהם של שונאי ה' שהר הבית הוא מסוכן!! המרגלים שהוציאו דיבתם רעה על הארץ לא סיימו בטוב, אנחנו צריכים ללמוד מזה לדבר על הר הבית ה' רק טוב, מקום של קדושה ושלוה ושכינה....

הר הבית והמקדש בימינו

הר' עובדיה י' הי"ו

מוז'ך הספר אגרות עובדיה - המקדש בהר ציון להשתתפות בהוצאות הספרים ולהקדיש לע"ז או העלחה יש לפנות למייל שבתחתית העמוד הקודם

מה דעת הרמב"ם מי יבנה את בית המקדש השלישי, האם דעתו שרק מלך המשיח יבנהו?? (המשך)

לאחר מה שהבאנו בשבועות האחרונים בענין דעת הרמב"ם, אמנם קיבלנו כמה תגובות ושאלות, אך חלקם בגלל שעדיין לא הבאנו את הראיות לכך, ומי שיעקוב אחר העלונים ימצא מזור לכל שאלותיו. ובפרט לאחר שהבאנו שני גדולי עולם הרדב"ז ומרן בכסף משנה שכתבו על פירקים אלו ברמב"ם שהם רק אמונות טובות בביאת המשיח, או שדברים אלה אינם הלכה ואין לדקדק בהם, וכן עוד ראיות שכבר הבאנו בעבר שכבר בימי ר' יהושע התחילו לבנות ועוד ועוד.

גם הרמב"ם בעצמו כתב באגרותיו (מאמר קידוש ה') שחיוב המצוות אינו תלוי בביאת המשיח, ואנחנו מחוייבים לעשותן, ואם בא המשיח זכינו ואם לא – לא הפסדנו בקיום המצוות. (ועיין ב'אגרות עובדיה – המקדש בהר ציון' פרק י"ח אות ב' שהבאנו את כל לשונו באריכות).

בס' צבי עדין (עמ' נג) כתב וז"ל: ומצאתי בחוברת כינוס בית הבחירה (תשנ"ג בדף נ"ה) שהגאון ר' נחום פרצוביץ זצ"ל ראש ישיבת מיר כשאמרו לו שמצוה זו (של בנין ביהמ"ק) מוטל על המשיח כמו שכתב הרמב"ם, ואמר להם לפי זה אין לעסוק בזיכוי הרבים כי המשיח יכלול כל ישראל וכו', ואין זאת אלא שעלינו לעשות את המצוות המוטלות עלינו ולא לדאוג מה יעשה המשיח כשיבא בכ"א, וא"כ מטעם זה עצמו מוטל עלינו החיוב לבנות בית המקדש, וסיים הגאון כי אכן לדעתו יש חיוב לבנות עכשיו את בית המקדש.

ובגמ' בכתובות איתא גדולים מעשה צדיקים יותר ממעשה שמים וארץ... ואילו במעשה ידיהם של צדיקים כתיב – מכן לשבתך פלח ה' מקדש ה' כוננו ידיך. ופירש"י מקדש מעשה ידי צדיקים הוא. **וכתב על זה בשו"ת דברי יציב** (ח"ו חו"מ סי' פ"ז להאדמו"ר מצאנז): שהרי למרות שיש מקדש של אש, יבחר השי"ת לשכן שמו בבנין של מעשי ידי צדיקים... וע"ש שגם הוא כתב שאנחנו נבנה את ביהמ"ק בזה"ז, **ולאחר ביאת המשיח יבנו בית שלישי הכתוב ביחזקאל**, וכמו בבית שני שבנו אותו, ואח"כ בתקופת הורדוס סתרו ובנו יותר מפואר, ובזה מיושב המחלוקת אם בנין ביהמ"ק קודם למלכות בית דוד כמש"כ בירושלמי במעשר שני, או אחרי משיח, דבאמת זה לא קשה די"ל שאנחנו נבנה ואח"כ לאחר ביאת המשיח יסתרו ויבנו אחר.

המשך בל"ג בשבוע הבא

יצור: א.ו.י. א.א.א. 20:83229745@gmail.com